

## [Alsing Andersen.]

man — af Lovens Straffebestemmelser, for det ønskede man dog ikke at blive. Der har været en saadan udfordrende Holdning i adskillige Kredse inden for „Konservativ Ungdom“, medens der modsat fra „Danmarks socialdemokratiske Ungdom“s Side fra Lovens første Dag er indskærpet paa det eftertrykkeligste, at man havde at holde sig denne Lov efterrettelig.

Fra konservativ Side har vi hørt, at denne Lovgivning aabenbart er rettet mod de Konservative. Af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen hørte vi, at den tilsigtede at ramme Arbejderbevægelsen. Mindre kunde ikke gøre det; der var ikke en Gang Tale om Det kommunistiske Parti, nej, det var saamænd hele Arbejderbevægelsen og Arbejdernes Organisationer, som denne forfærdelige Regering tilsigtede at ramme. Jeg skal ikke komme ind paa alle det ærede Medlems ejendommelige Betragtninger i saa Henseende, men vil kun have Lov til at sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han skal stemme Tonen lidt ned, naar han taler om Enhedsfronten og deres aabne og ærlige Tilbud om et Samarbejde med socialdemokratiske Arbejdere. Hvis han ikke vil blive helt til Grin ude i Arbejderforsamlinger, hvor man meget vel kender, hvori Kommunisternes Aabenhed og Ærlighed bestaar, skal det ærede Medlem være meget forsigtig med at udtale sig saa højtravende, som han gjorde her inde i Dag. For der er ikke mange Arbejdere, som ikke ved, at Kommunisternes eneste Eksistensberettigelse som Parti netop er, at de søger at splitte den socialdemokratiske Bevægelse.

Det ærede Medlem gjorde et mislykket Forsøg paa at bringe lidt fornuftig Mening i det Underændringsforslag, som er stillet fra kommunistisk Side. Jeg skal saamænd ikke genere ham mere med Omtale deraf, men kun fastslaa, at vi for vort Vedkommende absolut ikke vil være med til at gennemføre en Lovgivning, hvorved det skulde tillades Arbejderorganisationer at gennemføre Bevæbning og ulovlig Magt-anvendelse, medens det ikke er tilladt andre. Vi vil paa ingen Maade give Stødet til en Udvikling, der kan betyde Kaprustning mellem de forskellige Interesser i Samfundet. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ser anderledes paa det, men han kan ikke tale i Arbejderbevægelsens Navn, naar han stiller dette Forslag.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ansaa Spejderne for en politisk Organisation eller en upolitisk Organisation. Spejderne er ikke en politisk Organisation i den

Forstand, at de er knyttet til et bestemt politisk Parti, men det er min Opfattelse, at Spejderbevægelsen, saaledes som den hidtil har været ledet, ikke er en upartisk og upolitisk Organisation — der er adskillige Vidnesbyrd herom —, og at man fra Lederens Side staar fuldkommen fremmed over for de moderne Bevægelser, ikke mindst over for Arbejderbevægelsen i det moderne Samfund. Selv om der er Folk af alle Anskuelser inden for Spejderbevægelsen, er det ikke en upolitisk Bevægelse i den Forstand, som Ordet rettelig skal opfattes, og derfor vil vi heller ikke være med til at give særlige Indrømmelser over for denne Bevægelse, saaledes som det konservative Ændringsforslag vil, og som andre Ønsker, der har været fremsat, har givet Udtryk for.

Det ærede Medlem optraadte i øvrigt her, som det er sket før, med Beklagelser over, hvorledes Lovgivningen ganske særlig blev vendt mod den kommunistiske Bevægelse, mod f. Eks. „Arbejderbladet“s Redaktører, det var en ganske skammelig Straffelovgivning, man havde her i Danmark, og den ramte jo ganske ensidigt de paagældende Meningsfæller af det ærede Medlem. Jeg skal ikke trætte Tinget ret længe, men jeg bliver dog nødt til over for disse gentagne Bemærkninger om, hvilket forfærdeligt Samfund vi strafferetligt lever i her i Landet, at give et enkelt Citat, som kan vise, hvordan lignende Foreteelser vilde blive behandlet i det Land, hvor det ærede Medlems Meningsfæller regerer. Jeg skal slet ikke udtale mig om, hvorvidt dette er rigtigt eller urigtigt, men kun ganske faktisk citere den paagældende Paragraf i Sovjetunionens Straffelov. Det er § 74, som omhandler Huliganeri. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere denne Paragraf efter den tyske Udgave, som findes i Rigsdagsbiblioteket. Den paagældende § 74 i Sovjetunionens Straffelov lyder saaledes:

„Huliganeri, det vil sige utilbørlige Handlinger, som bringer aabenlys Ringagt over for Samfundet til Udtryk, medfører, naar det begaas for første Gang, og naar der ikke i Forvejen, forinden Paabegyndelsen af Kriminalproces, administrativt“

— læg ogsaa Mærke til det, „administrativt“  
— „er idømt Gerningsmanden Straf, Frihedsberøvelse i indtil 3 Maaneder. Naar de forannævnte Handlinger bestaar i Voldshandlinger eller grov Uorden“

— det er næsten, som det er skrevet af efter Justitsministerens Lovforslag —

„eller uanset Advarsel fra den offentlige